

HET LAATSTE OORDEEL

ANNE PROVOOST

Thomas Mann, James Joyce en Marcel Proust hebben hun plaats in de literaire hemel al veroverd. Elke week vraagt DSL aan een overtuigde lezer wie een plek naast hen verdient. Anne Provoost is schrijfster. Haar roman 'De arkvaarders' verschijnt deze maand in het Pools.

Anne Provoost: 'Alice Munro beroemder maken in Vlaanderen heb ik tot een van mijn levensprojecten gemaakt.' © Wouter Van Vooren

KATRIEN STEYAERT

'Twee jaar geleden kondigde Alice Munro aan dat ze zou stoppen met schrijven. Ondertussen publiceerde ze toch nog *Too much happiness*. Wat een opluchting! Zij is het soort schrijver op wiens boeken lezers echt zitten te wachten.'

'Munro staat al jaren op de tiplijst voor de Nobelprijs. Dat ze die nog niet kreeg, ligt eraan dat ze uitsluitend korte verhalen schrijft, een ondergewaardeerd genre. Ze houdt vol en dat neemt me voor haar in. Je vindt haar verhalen overal: op websites, in tijdschriften. Ze laat ze bij wijze van spreken rondslingeren. Te veel non-

chalance voor een Nobelprijs, vrees ik.'

'Ze wordt de Canadese Tsjechov genoemd. Ze laat schijnbaar gewone levens helemaal omslaan door kleine gebeurtenissen. Haar verhalen gaan dikwijls over mensen die voor iets of iemand zorgen. Zo gaat het titelverhaal van *De liefde van een goede vrouw* over een dame die het huishouden van een weduwnaar en zijn kinderen op zich neemt. Het is een lang kortverhaal van ruim tachtig bladzijden.'

'De openingsscène is me bijgebleven vanwege zijn sfeer. Jongetjes vinden een verdronken man in

een beek en gaan dat opgewonden vertellen aan "de grote mensen". De "goede vrouw" in de titel moet je meteen relativiseren. Personages blijken achterbaks, vergissen zich, of komen tot een diep besef. Munro laat alle kanten van het leven zien, ook de spijtige.'

Dode paarden

'Haar verhalen spelen zich af in Ontario, niet ver van waar mijn man en ik gewoond hebben. Ze is daar opgegroeid. Haar vader kweekte nertsen en zilvervossen. Haar verbondenheid met haar jeugd op het platteland herken ik heel goed. Ik schrijf daar ook

graag over. Op de boerderij van haar vader werden wekelijks paarden afgeleverd die hij slachtte om aan de nertsen te voeren. Het medeleven dat Munro als kind voelde met die oude, afgedankte paarden is haar hoofdthema gebleven. "De liefde van een goede vrouw" gaat over het verschil tussen de vergissing en de leugen, over hoe nuttig het kan zijn aan je herinneringen te twijfelen. De lezer moet paragraaf na paragraaf de banale voorvallen herinterpreteren in het licht van nieuwe informatie. Net als je denkt de bodem te hebben bereikt, duikt het verhaal nog

dieper. Ik kan me verloren voelen wanneer ik de context van de personages niet zie. Munro geeft die op de meest efficiënte wijze. In haar onderkoelde stijl krijgt elke omgevingsfactor betekenis en emotionele resonantie. Ze schrijft beeldend, met als gevolg dat heel veel van haar verhalen zijn verfilmd. Een beetje overbodig eigenlijk, want je kunt Munro's verhalen zo voor je geestes-oog zien, je hebt er geen cineast voor nodig.'

Beter mens

'Munro schrijft geen manipulatieve literatuur waarin een masterbrain een goed verzonnen plot voor me uitrolt, zodat ik mee rol en me gerold voel. Ze laat zien hoe ongrijpbaar mensen zijn, hoe machteloos soms, en hoe ze in al hun machteloosheid toch macht uitoefenen.'

'Munro lezen maakt een beter mens van je, daar ben ik van overtuigd. Het is taboe om zo iets te stellen, maar het mag wel eens in de verf worden gezet, zeker in tijden waarin we ons weer moeten uitdrukken over het "nut" van literatuur.'

'Haar beroemder maken in Vlaanderen heb ik tot een van mijn levensprojecten gemaakt. Collega-schrijvers delen mijn mening. Ze is zo'n efficiënt verteller dat ze de anderen het nakijken geeft. In een kort bestek heb je als lezer het gevoel een vuistdikke roman achter de kiezen te hebben. En wij maar dikke boeken schrijven (*lacht*).'

DE AUTEUR: Deze eeuwige Nobelprijskandidate kreeg in 2009 de Man Booker International Prize voor haar hele oeuvre.

HET BOEK: acht verhalen over gewone levens.

VERSCHENEN IN: 1998.

ALICE MUNRO

De liefde van een goede vrouw.

Vertaald door Pleuke Boyce,

De Geus, 368 blz., 12,50 €.

Oorspronkelijke titel: 'The love of a good woman'.

COLOFON

Hoofredacteurs: Bart Sturtewagen, Karel Verhoeven - **Chef DSL:** Eva Berghmans - **Redactie:** Filip Huysegems, Veerle Vanden Bosch, Astrid Houthuys, Jan De Haese (fotoredactie), Celine Poppe, Jan Goossens, Hilde Van Bever (vormgeving) - **Medewerkers:** Frank Adam is schrijver, Marijke Arijs is literair vertaalster Frans en Spaans, Mark Cloostermans is recensent, Vanessa Joosen is onderzoeker kinder- en jeugdliteratuur aan de Universiteit Antwerpen, Michel Kempeneers is striprecensent, Kathy Mathys is recensente, Katrien Steyaert is freelancejournaliste, John Vervoort is recensent en thrillerspecialist. Coverfoto: © Jimmy Kets. Contact: E-mail letteren@standaard.be - Tel.: 02-467.22.76

★★★★★
onmisbaar
★★★★☆
uitstekend
★★★★☆
goed
★★★★☆
net niet
★★★★☆
vreselijk